

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 15. Concordiæ articuli Cæsarem inter & Venetos rejecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.
A.C. 1511. bant, a quibus nova recipiebant manda-
ta, prout unicuique magis expedire vi-
debatur. Ceterum Episcopus, ut Italos
deprimeret, mandata nonnisi ore tenus
prolata exposuit, eaque adeo imperiosa,
ut absque suo consilio, ac sententia
nec minimum quidquam mutari permit-
teret.

§. XV.

*Concordiæ articuli Cæsarem inter &
Venetos rejecti.*

Cum igitur Episcopus nihil de proposito
suo remitteret, tres illi Cardinales
gravi verborum pondere Germanis Pro-
ceribus significant, quod tanta arrogan-
tia Sedem Apostolicam vilipendi prorsus
indignum esset, cum id saltem decentiæ
leges ab Episcopo peterent, ut in Pontifi-
cis obsequium de sua sententia in aliquo
saltem puncto decederet. Post hæc Ger-
mani Proceres Cardinalium preces Gur-
censi Episcopo exponebant, qui respon-
dit, Maximilianum cum Venetorum Re-
publica concordiam initurum, ea tamen
lege, ut quicquid Imperio, ac Domui Au-
striacæ eripuissent, restituerent, exce-
ptis Patavio & Tarvisio, quas urbes re-
tinere permetterentur, pactis hisce dua-
bus conditionibus, vi quarum I. has ci-
vitates tanquam beneficiaria Imperii præ-
dia

*Bembo hist.
Venet.*

dia possiderent. II. Pro inaugurationis Sæcul. XVI.
 diplomate ducenta aureorum milia, ac A.C. 1511.
 quinquaginta milia quotannis penderent.

 Hæc pacta Reipublicæ adeo onerosa
 Hieronymus Donatus, apud Pontificem
 Venetorum Orator, quin novis instrue-
 retur mandatis, firmare non audebat.
 Hac super re Senatores in diversas ab-
 ibant sententias, potissimis eorum arti-
 culos ita expositos omnino rejiciendos
 esse censentibus. Nihilominus Episcopi
 postulatis responderi permittebant, unde
 ipsimet Venetorum Oratori datum est
 negotium, ut hanc in rem Reipublicæ
 mentem exponeret, quod & ipse magna
 rationum soliditate exequebatur: Igitur
 prætermissa discussione jurium, quæ ad
 urbes a tempore Cameracensis fœderis
 amissas Venetis suffragari viderentur,
 Rempublicam illis quibuscunque demum
 omnibus juribus cessuram pollicebatur,
 solidis autem rationum momentis tueba-
 tur patriæ suæ jura, quæ in Tarvisium,
 Vicentiam, Patavium, ejusque ditio-
 nes in continenti sitas haberet, ac hucus-
 que conservasset: ad horum etiam de-
 fensionem Orator tam validas attulit ra-
 tiones, ut hæc nullo responso infirmari
 possent, ac ipse Pontifex, si vel unquam,
 nunc quoque Venetorum causam mani-
 festæ, ac certissimæ æquitati inniti cen-
 suisset, nisi eos ad particularem cum
 O 2 Cæsa-

Secul. XVI Cæsare pacem inclinare statuisset; unde
A.C. 1511. reposuit, se justitiæ legibus obstringi, ut
 Maximiliano, quæ ab eis peteret, pro
 parte adjudicaret. Demum & ipse E-
 piscopus Gurcensis aliquantulum propo-
 sitionum suarum asperitatem mitiga-
 vit, unde concordiae spes inter utramque
 partem affulgere videbatur, sequentibus
 propositis conditionibus.

I. Veneti, quæ in Foro-Julienfi, ac
 Histriensi tractu possident, retineant; II.
 Pariter Patavium & Tarvisium cum suis
 territoriis velut beneficiaria Imperii præ-
 dia conservent; III. harum ditionum in-
 vestituram accipiant, ac pro diplomate
 infra varios temporis terminos Cæsari
 quadringenta aureorum millia solvant.

§. XVI.

Mantuae conventus dissolutus.

Verum hæ conditiones nullo foedere
 firmabantur; quippe Maximilianus
 Gurcensi Episcopo, ne pacem cum Vene-
 tis ratam haberet, disertis verbis injunxit,
 nisi eodem tempore Papa cum Gallia-
 rum Rege, ac Ferrariæ Duce concor-
 diam stabiliret. Id vero vel maxime Pa-
 pæ consiliis adversabatur, qui potius pa-
 cem Cæsarem inter & Rempublicam con-
 ciliare satagebat, eo fine, ut ipse no-
 vo rerum suarum compendio bellum in
 Gallos